

1 бр. 5 ст

ИЗВЕСТИЯ

1 бр. 5 ст

Годишния абон. на вѣстника е:

За въ България 5 лева; за въ странство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ВЪ ЧЕТВЪРТЪ БЪ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакцията му въ гр. Варна.

РЕДАКТОРЪ: Д. Г. АНЧЕВЪ

Танса за публикациите:

- 1) За единъ кв. с.м. на 1 стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за двѣ обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За 1 кв. с.м. на другитѣ страници а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за двѣ — по 3 ст. и за повече по 2 1/2 ст.
- 3) За обявления на съд. пристави се плаща по 1 ст. на дума за обнародване.
- 4) За държавнитѣ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

ПЕЧАТАМЕ:

Обявленията на приставитѣ бесплатно.

Рекламитѣ съ извънредно намалѣни цѣни.

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА

НА

И. ГЛУШКОВЪ С-ИЕ ВЪ ВАРНА

се намиратъ Приходни и Разходни книги по училищното счетоводство.

ПРОДАВАТЪ СЕ
КОНЕ И ФАЙТОНЪ
съ принадлежности.

Споразумение при Д-ръ Басановичъ.

14—

КЪЩИТЪ на г-жа Нюнстлеръ се продаватъ. Едната въ II участъкъ сръщу общинс. управление № 1232, а друга въ III участъкъ, ул. „Левски“ № 160 близо до Мусалата на два етажа, 4 стаи въ горния етажъ, двѣ долѣ, кухня, пералня, изба, дюгень, малка градина и дворъ.

Споразумение съ притежателката.

2—6

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА
на И. Глушковъ и С-ие
ВАРНА.

има за проданъ само

70 екземпляри

отъ рѣчника на г. Николаевъ

за чуждитѣ думи употребявани въ Български езикъ.

—Екземпляра отъ 51 коли—

струва 8 лева.

На г. г. книжаритѣ 25% отстъпъ.

Агопъ Г. Х. Гарабедовъ
САРАФИНЪ

купува акции отъ разни дружества.

Бѣлѣжки на Варненецъ.

Единъ съгражданинъ и приятель ми прати прѣди нѣколко врѣме брой 8-й отъ в. „Нова Епоха“ и ме моли да напиша нѣщо по антрефилето въ казания брой „Обратъ въ идеитѣ на демократитѣ“; правя туй съ тие си бѣлѣжки, разбира се, не за поменатия вѣстникъ. Демократитѣ първи биле нарушили Конституцията, като биле декларирали, че *митингитѣ диле революционни сръдства за борба*, и че полицията имала право да арестува гражданитѣ до седемъ деня. Никога демократитѣ не сж считали *митингитѣ за революционни сръдства*. Свободата на събранията, осветена отъ чл. 82 на Конституцията, т. е. правото на *всички жители на държавата да се събиратъ мирно и безъ оружје за да обсъждатъ*

всѣкакви въпроси, безъ да искатъ по на-
прѣдъ за това дозволение, правителствата на покойния И. Каравеловъ *винаги сж уважавали*. Който твърди противното, нека укаже поне на единъ *митингъ*, който да е билъ забраненъ или на какъвто да сж погрѣчили демократитѣ. Напротивъ, демократъ прѣдложи и при правителството на И. Каравеловъ се издаде законътъ отъ 27 януарий 1885, гласящъ: *Законътъ за събранията отъ 14 мартъ 1882 се отменява*. Авторътъ на въпросното антрефиле, вѣроятно, подмѣта окръжното, издадено отъ И. Каравеловъ *по арестъ-пленията, вършени на митинги*. Нека се възпроизведе туй окръжно и тогазъ да се изкара то противозаконно.

Иде въпросътъ за окръжното на И. Каравеловъ, по което бѣше се обяснило на окръжнитѣ управители, че полицей-

Т. М. Достоевски.

НЕТОЧКА НЕЗВАНОВА.

(повѣсть)

Продължение отъ бр. 12.

Сега ми се струва, че азъ се събуждамъ отведнѣжъ, като отъ дълбокъ сънъ (макаръ тогава това, разбира се, да не бѣше за мене тъй поразително). Азъ се намѣрахъ въ ниска, миризлива и мръсна стая. Сгѣвнитѣ ѝ бѣха боядисани съ кално-сива боя; въ жгъла имаше голѣма руска соба; прозорцитѣ глѣдаха на улицата, или по хубаво е да се каже, — на покрива на противоположната къща и бѣха ниски, широки, сжщо като пукнатини. Тѣ бѣха тъй високо отъ пода, щото азъ помня, че трѣбваше да турна маса, на нея скамейка и тогава едва да мога да погледна прѣзъ прозореца, на когато обичахъ да стоя, когато нѣмаше никого въ дома. Огъ нашата стая се виждаше половината отъ града; ний живѣяхме подъ самия покривъ на една шесто-етажна и най-огромна къща. Всичката ни мебелъ се състоеше отъ нѣкаквис остатъци отъ мушамбяно канапе, цѣло потънало въ прахъ и утрепъи, проста не боядисана маса, два стола, майчината ми постелки, въ жгъла едно шкафъ съ нѣща, комодъ, който стоеше всекога капичнатъ на една страна и распъкнати хартиени прѣгради.

Помня, че бѣше навечеръ; всичко бѣше въ безпорядкъ и разхвърлено: черги, нѣкаквис парцали, дървени съдове, счупено стъкло и незнамъ още какво. Помня, че майка ми бѣше извънрѣдно развълнована и отъ нещо се плачеше. Пастрокъ ми сѣдеше въ жгъла загнать въ изпокъсания си сюртюкъ. Той ѝ отговаряше нѣщо съ насмѣшка, което я разсърди още повече, и тогава пакъ полетѣха чергитѣ и сѣдинитѣ по пода. Азъ заплакахъ, завикахъ и се хвърлихъ и къмъ двамата. Азъ бѣхъ ужасно уплашена и силно пристиснахъ баща си, за да го заслоня задъ себе си. Богъ знае защо, струваше ми се, че майка ми напразно му се сърдеше, че той е невиненъ; мене ми се изкаше да моля за прощението му, да претърпя за него каквото и да е наказание. Азъ ужасно се бояхъ отъ майка си и прѣдполагахъ, че и всички така се боятъ отъ нея. Майка ми отъ начало се изуми, послѣ ме олови за ръката и ме отведе задъ прѣградитѣ. Твърдѣ лошо си ударихъ ръката о кревата; нѣ оплакването ми бѣше по голѣмо отъ болѣжката и азъ даже се не намръщихъ. Помня още, че майка ми почна жалостно и горѣщо да говори на баща ми, като показваше на мене (азъ и за напредъ въ разказа си ще го наричамъ баща, защото азъ твърдѣ-касно узнахъ че той не ми е билъ родитѣ баща). Тая сѣбна се продължава два часа и азъ съ трѣпки очаквахъ и се мъчихъ да отгадая съ какво ще се свърши всичко това. Най-послѣ крамолата

утихна и майка ми отиде на нѣкаде. Тогава баща ми ме повика, цапуна ме, поглади ме по главата, турна ме на коленитѣ си, и азъ силно и слако се пристиснахъ къмъ гърдитѣ му. Това бѣше, може би, първото родителско милване, може би, и за това да починахъ, отъ това врѣме, така отчетливо да помня. Азъ, сжщо тъй, забѣлѣжихъ, че съмъ заслужила милостта на баща си, загуй, че се застъпихъ за него и тука, за пръвъ път, струва ми се, ме порази идеята, че той търпи и принася много нещастия отъ майка ми. Отъ тогава тая идея си остана за винаги у мене и всеки день все повече и повече ме възмущаваше.

Отъ тази минута се вачна въ мене нѣкаква си безгранична любовъ къмъ баща ми, изъ любовъ чужда, като че ли не съвсѣмъ дѣтинска. Азъ бихъ казала, че това е повече нѣкакво си състрадателно, *майчино* чувство, ако това опрѣделение да не бѣше малко смѣшно за дѣтето. Баща ми винаги ми се виждаше до толкова за оплакване, до толкова търпящъ го-пенне, до толкова страдалецъ, щото за мене бѣше сгранно, неестественно да го не обичамъ до полуда, да го не утѣшавамъ, да му се не мѣквамъ, да се не старая за него съ всичкитѣ си сили. Но и до сега не разбирамъ, какъ е могла да влезе въ главата ми мисльта, че баща ми е такъвъ страдалецъ; такъвъ нещастенъ чловѣкъ въ свѣта! Кой ми внуши това? По кой начинъ азъ, дѣтето, можахъ да разбера

ектитъ власти могат да държатъ заирени до 7 дена, а не само до 24 часа, подозрителни лица въ възвршване прѣстѣпленія (кражба на добитъкъ и др.). Това окръжно нѣмаше найстина характеръ на законъ (ако и тѣлкователенъ), но щомъ подписаниятъ въ най близката сесия на камарата направихъ, като народенъ прѣдставителъ запитване къмъ правителството по туй окръжно, ако и да рѣши Народното събрание, че не е противузаконопно въпросното окръжно, то пакъ биде от менъ стъжкото правителство което го бѣше издало. Има ли другъ прѣждѣръ въ нашия политически животъ, да се е вслушалъ нѣкой министръ въ критиката на нѣкое негово дѣло, направена най-формално (даже въ видъ на осждаване дѣйствието)? Азъ не си спомнямъ другъ такъвъ случай. Днесъ у насъ е станало за правило: министритъ да не считатъ Народното Събрание паравно съ изпълнителната властъ и за надзорникъ на помѣдния. Впрочемъ, нали министритъ ни избиратъ народните прѣдставители, а не послѣдните прѣдставители. Изключение голѣмото бѣлишество отъ състава на I-то II-то IV-то и XI-то народни събрания; да пригуримъ и VII-то Народно Събрание, което одобри назначеното отъ Княза министерство на покойния Дръ К. Стойковъ. Колкото и да ми е желателно да притуря и бѣлишествата на други наши народни събрания, а особено на XI-то, къмъ горнитъ, не мога сторити туй, като се знае, колко чиновници сж агитирали — нѣщо прѣстѣпно — за прокарване *правителствени* кандидати. Тѣй избрали прѣдставители могатъ ли да упражняватъ истински контролъ върху дѣлата на министритъ?

По-нататкъ въ антрефилето се говори за нѣкакво си конфиденциално разпореждане, издадено отъ министерския съвѣтъ подъ прѣдсѣдателството на П. Каравеловъ: да не се допущало събиране воливи помощи за македонскитъ българи. Желателно е да се публикува цитираното

(съ № 1792—1901) окръжно по тая частъ, и тогазъ да се обжди неговата законность. Сега само наумяваме, че прѣди послѣдния кабинетъ на П. Каравеловъ, при управлението на г-на Дръ В. Радославовъ, се събираха въ страната и *неволиви* помощи...

Въ въпросното антрефиле още стои и слѣдното: П. Каравеловъ билъ заявить въ камарата (въ XI-то Събрание), че *партията му се била отказала отъ програмнитъ си обѣщания, които била давала кито оппозиция*. Къмъ тая декларация се биле присѣдинили г-да Н. Цановъ, А. Малиновъ, Т. Влайковъ, Страшимировъ и Георговъ. Каква точностъ у *предлюбовия* авторъ на антрефилето! Нека се утвърди, че декларацията на покойния шефъ на партията ни не бѣше само такава: Не всичко, щото е било писано въ в. *„Прѣпорекъ“*, е съгласно съ неговитъ възгледи. Всѣки знае, че П. Каравеловъ ни най-малко не цензурираше нито в. *„Горноски Конституция“*, нито в. *„Знаме“*, нито в. *„Прѣпорекъ“*, и че въ тия вѣстници има напечатани множество статии (нѣкога и антрефилета), които никога не би подписалъ П. Каравеловъ. Отъ туй никакъ не слѣдва, че може да се счита виновенъ покойниятъ П. Каравеловъ за направената му декларация. Напротивъ, тя го характеризира по силно въ неговата искренности и прямота.

Най-сетнѣ, антрефилето нарича Демократическата партия *противокоституционна*, защото считала и Княза „виновенъ за управлението“. Споредъ в. *„Нова Епоха“*, за княза не би трѣбало да се напише нѣщо и — когато би назначилъ за народни министри лица отъ нейната *умна и честна* редакция. Демократитъ не си криятъ мислитъ, а туй е отъ полза и за тѣхнитъ противници.

Варна, 14-IV 1905 год.

Кр. Мирски.

ХРОНИКА.

— Учителитъ отъ Варненското учебно окръжие се свикани на конференции, които ще станатъ въ административнитъ околнѣски центрове.

— На 29 т. м. ще прѣстѣгнатъ въ градътъ ни около 250 учители екскурзисты отъ Пловдивското учебно окръжие, идящи отъ Пловдивъ прѣзъ София по централната желѣзница. Надѣмъ че варненскитъ нѣмъ колеги ще се отсрамятъ на гоститъ си, толкова по вече, че имъ се удава възможность да развѣятъ възгледитъ си по нашето учебно дѣло. Вѣрваме че и надлѣжнитъ власти ще направятъ потребното за да си възвѣятъ гоститъ съ добри спомѣни за гостопримството на съгражданитъ ни.

— По случай зборътъ който става всѣка година на 23 т.м. въ Каварна, Черноморскитъ юнаци ще трѣгнатъ съ специаленъ параходъ въ сѣщия денъ за сѣщия градъ, гдѣто ще дадѣтъ нѣколко юнашки игри. По тоя случай българското параходно дружество се е съгласило да отнесе юнацитъ съ 75% отстъпъ и на гражда нитъ, които би пожелали да придружатъ юнацитъ, прави 50% отстъпъ.

— Милалата недѣля трупата на г-нъ Матей Икономовъ даде на сѣщната ние сата „Надъ водата“ за въ полза на варненскитъ бѣдин. Театара бѣ доста посетенъ, въ жалното е че прѣдставителя на градътъ ни — кмета, бѣ отишълъ на прѣдставлението, което се даваше отъ протежираната отъ него трупата. Уволнения контролоръ при Градско-общинския ни съвѣтъ г. Богоевъ ни моли да дадемъ гласность на слѣдното негово писмо:

„Въ Варненский Общински вѣстникъ, брой 6, е напечатано рѣшението на Варненский Общ. Съвѣтъ отъ 17-й Януарий т. г. № 19 (протоколъ № 4) съ слѣдующото съдържание:

I Изказва недовѣрие спремо общинския контролоръ, П. Богоевъ;

II Заповѣдва прѣнестъ отъ това рѣшение да се изпрати по принадлежность.

III Съ изпълнение на това рѣшение натоварва състоящото приехствие.

При това рѣшение, съвѣтника Стефа Пиронковъ отсъствува.

По поводъ на това рѣшение на общинский съвѣтъ, министерството на Втрѣшнитъ работи назначи анкета, въ ацето на Финансовий Инспекторъ, госпо Д. Караджовъ, възъ основание не акна който въ Общинското управление, получи слѣдующето писмо на г. Общ. Управителъ № 2205 отъ 16 Мартъ:

До господина Варненс. Градски Общ. Кметъ Велѣдствие прѣдписанието на Министерството на Втрѣшнитъ работи отъ 9-й того подъ № 997, съобщава въ Господине Кмете, че рѣшението на Град. Общински Съвѣтъ отъ 19-й Януарий подъ № 19 (протоколъ № 4) съ което изказва недовѣрие спремо контролоръ при кметството, П. Богоевъ, не се уважава, понеже отъ надписа на Финансовий Инспекторъ, Д. Караджовъ подъ № 1905 г. прѣписъ отъ който се прила тукъ, се вижда, че изказаното недовѣрие противъ казанія контролоръ е безосновно.

Под. Окр. Управителъ: Г. Ивановъ и ретаръ: И. Павловъ, Вѣрно секретаръ ц. Варненското Градско Общ. Управлен. П. Атанасовъ“.

— На 13 т. м. въ града ни се открь събора на методистката Епископална црква, който ще трае до 18 т. м. По този случай е дошелъ Епископъ Бартхелеманецъ, който щѣлъ да държи проповѣдь на 17 Априль въ 10 ч сутрешта. На съборътъ може да присѣтствуватъ всѣки, който пожелае.

— По случай балатъ, който мѣстятъ отъ дружествъ, „Червения кръсть“ тѣмки за великенскитъ празници които тѣтгтъ му подпомогнатъ отъ нѣкои градажки е почналъ разпродажбата на билититъ и само въ нѣколко часа сж се свъртали по-вече отъ 2400 лева. Честъ хвала на варненци; това показва че тужатъ да цѣлятъ цѣлитъ които прѣлѣдва „Червения кръсть“

нѣщо отъ неговитъ лични несполуки? А азъ тѣхъ ги разбирахъ, макаръ всичко да прѣтѣлкувахъ, да прѣработвахъ въ въображението си по свое му; но и до сѣга не мога да си прѣдстави по кой начинъ се е съставило въ мене такова впечатление. Може би майка ми да е била твърдъ строга къмъ мене и азъ съмъ се прицързала къмъ баща си като къмъ същество, което, по моето мнѣние, страда заедно съ мене.

Азъ вече разказахъ първото свое пробуждение отъ младенчески сълъ първото си движение въ животъ. Още отъ прѣвъ пѣтъ бѣ паравено сърдцето ми, и съ непостижима, умоляюща бързина сж почна моето развитие. Азъ вече неможахъ да се радвамъ само съ външнитъ впечатления. Азъ почнахъ да мисля, да разсъждавамъ, да наблюдавамъ: по това наблюдение приплѣзе тѣй неестественно рано, щото мѣсто събрахъ неможахъ да не прѣработва всичко по своему, и азъ веднага се нахвърлихъ въ нѣкаквъ си сеобонъ свѣтъ. Всичко около ми почна да прилича на тая възнебна приказка, която често ми разказваше баща ми, и която азъ неможахъ въ това врѣме, да не приема за чиста истина. Родиха се странни попития. Азъ звърдѣ хубаво узнахъ, — но незнамъ какъ е станало това, — че живѣя въ странно семейство и че родителитъ ми съвсемъ не приличатъ на тия хора, които ми се е случвало да срѣщамъ въ това врѣме. Защо, мисляхъ си азъ: защо ми се вижда, че другитъ хора и по вън-

въ другитъ лица азъ забѣлѣзвахъ смѣхъ и защо, това ме убиваше, въ нашия жгълъ ни кога се не смѣятъ, никога се не радватъ? Каква сила, каква причина ме засгави мене, деветгодишното дѣте, тѣй прилѣжно да се вглеждамъ и вслушвамъ въ всѣка дума на тия хора, които ми се случваше да срѣщамъ или на нашата стѣлаба, или на улицата, когато вечеръ, като прѣкривахъ парцалитъ си съ нѣкакви майчина ми горни дрѣха, отивахъ на дюгечето да купя за нѣколк и други мѣдна пара захаръ, чай или хлѣбъ. Азъ разбрахъ, и не помня какъ, че въ нашия жгълъ е вѣчва, нестерпима печаль. Азъ тропахъ глава, старахъ се да отгадамъ, защо това е тѣй, и незнамъ кой ми помогна да разгадамъ всичко по своему: азъ обвинявахъ майка си, вземахъ и за злодѣйка на баща ми и пакъ казвахъ: не разбирамъ, какъ е могло да се състави такова чудовищно понятие въ въображението ми. И колкото повече се прицързвахъ къмъ баща си, толкова повече ненавиждахъ бѣдната си майка. Въспоминанието за всичко това и до сѣга дълбоко и печално ме вѣса. Но ето и другъ случай, който много повече отъ първия е способствовалъ на моето страшно обляжение съ баща ми. Веднѣжъ въ десетъ часа вечеръ, майка ми ме проводи на дюгечето за подваса, а баща ми го нѣмаше въ къщи. Когато се връщахъ, азъ паднахъ на улицата и я разлѣхъ. Първата ми мисль бѣше, какъ ще се разсърди майка ми. Между това азъ чувствавахъ ужасна

болѣжка въ лѣвата си ръка и неможахъ да стапа. На около ми се натрупахъ проходящитъ нѣкаква си бабичка почна да ме подига, а нѣ какво дѣте, което минаваше край насъ, ме подариха ключъ по главата. Най-послѣ ме изправиха на крака, събрахъ черепкитъ отъ счупената чаша и трѣгнахъ, клагящецъ се, каждедамъ мърдахъ краката си. Отведнѣжъ видѣхъ баща си. Той стоеше въ тѣлната прѣдъ богата къща, която бѣше срѣщу нашата. Такава принадлежеше на нѣкакви си знаменити хора и бѣше великолѣпно освѣтена; при въшната стѣлаба сж бѣха събрали множество крети и гласа на музиката излизаше отъ прѣзорицѣ и идяше на улицата. Азъ оловѣхъ баш си за скута на сюрюка му, показахъ му счупената чаша, и като заплакахъ почнахъ да казвамъ, че ме е страхъ да отида при майка си. Азъ бѣхъ нѣкакъ си увѣрена, че той ще се застъпи за мене. Но защо бѣхъ увѣрена, кой ми подсказа, кой ме научи, че той ме обича повече отъ майка ми? Защо къмъ него дойдохъ безъ страхъ? Той ме хвана за ръката, почна да мѣ утѣшава, послѣ ми каза, че иска нѣщо да ми покаже и ме подигна на ръцетъ си. Азъ нищо не можахъ да видя, защото той ме бѣше хваналъ за болната ръка, която ужасно ме заболя; въ азъ не извикахъ, като се боѣхъ да не оскърбя. Той туку ме питаше виждамъ ли нѣщо? Азъ се стараехъ да му угодя и за това му казахъ, че виждамъ червени пердета. Но

РАЗНИ.

— Въ края на 1901 г. всичкитъ, ученъ свѣтъ чествува 75 годишния юбилей на знаменития френски химикъ Бертело. Причината на голѣмата популярност на тоя великъ химикъ е особено пророкдването му за това, какъ нѣкога ще се хранятъ хората. Бертело е твърдо убеденъ, че не е далечъ вече врѣмето, когато хората не ще се безпокоятъ, ще има ли плодородие или не, защото храни ще могатъ да се правятъ изкуствено по химически начинъ. Тогава разбира се, ще се прѣмъхнатъ причинитъ на глада и свършенитъ съ него болѣсти и прѣстѣпления, които сж най-срамното пятно на днешнитъ обществени наредби.

Осжществението на туй бждаще благополучие на челоуѣчеството, споредъ „Научное обозрѣние“, отъ което заехме горнитъ редове, нагледва да е много близко.

— *Гешетарски разсѣдѣкъ.* Единъ готвачъ въ Нью-Йоркъ си измислилъ лесно сръдство да привлѣча мюшери. На гостилницата си турналъ табела: „Отъ день на день“. Всѣки день, като му плащатъ мюштеритъ, дава имъ да си изгледятъ по единъ номеръ отъ една торбичка, въ която туря по напръдъ толкова числа, колкото души седнали да обѣдватъ въ гостилницата му, като на едно отъ числата написва отъ по рано „обѣдъ“. Който извади туй число на втория день не плаща нищо за обѣда и получава още б лева. Гостилницата „Отъ день на день“ работела твърдѣ много.

— Учитель запиталъ единъ свой ученикъ: Какво ще каже дантистъ? Ученикъ: челоуѣкъ, който се храни отъ чужди челюсти.

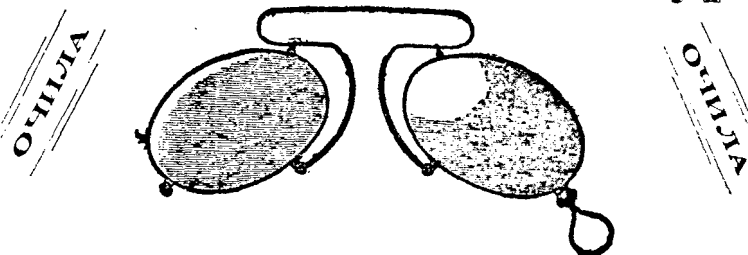
— Комуто е миль животътъ, не трѣбва да си губи врѣмето, защото то е платътъ, отъ който се изработва животътъ.

— Високитъ положения сж като голѣмитъ скали: до тѣхъ достигатъ само оргинитъ и влѣчугитъ.

когато той поиска да ме принесе на другата страна на улицата, по близо къмъ къщата, то, не зная защо, изведнажъ почнахъ да плача, да го пригръщамъ и да искамъ по скоро да се завърна при майка си. Азъ помня, че тогава ми бѣха по тѣжки бащинитъ ласкания, и азъ неможахъ да понеса това, че единъ отъ тия, колкото толкова искахъ да обичамъ, — ласкае ме и ме обича, и че къмъ другия не смѣхъ и се боехъ да отида. Но майка ми никакъ не се сърди и ме проводи да спа. Азъ помня, че болѣжката въ ръката, като се усилваша все повече и повече, донесе ми и трѣска. Но, при все това, азъ бѣхъ нѣкакъ особено щастлива, че всичко се свърши така благополучно, и прѣзъ цѣлата тая нощъ ми се присъняше съсѣдната къща, съ червения пердета.

И ето, че и на другия день, като се събудихъ, първата ми мисль, първата ми грижа бѣше къщата съ червения пердета. Току що излѣзе майка ми отъ двора, азъ се покачихъ на прозореца и почнахъ да гледамъ на нея. Тая къща отдавна вече бѣше поразила моето дѣтско любопитство. Особено обичахъ да гледамъ на нея вечеръ, и когато на улицата пламваха огньове, и когато почваха да блѣстятъ, съ нѣкакъвъ си кървавъ, особенъ блѣсъкъ, червениятъ като пурпуръ, пердета задъ голѣмитъ джамове на ярко-освѣтената къща. Къмъ външната стѣла почти всѣкога дохождаха богатни еспажи, впрегнати на прѣкрасни горди коне

НОВЪ ОПТИЧЕСКИ МАГАЗИНЪ

Б. С. АБЕНЦАЛЪ въ гр. ВАРНА
ГЛАВНА УЛИЦА ПРЪСЛАВСКА.

Голѣмъ изборъ отъ първокачествени кристалени ОЧИЛА по най-модерни форми и системи.

Исплънявамъ всѣкакви рецепти за очила прѣдписани отъ г-да Доктора и окулисти съ абсолютно гарантирана точностъ.

Увеличителни стѣкла за четене и кръгли отъ разни величини; сжщо за сѣмена платна — часовникарски и други оптически стѣкла.

Бинокли, Барметри, Термометри за стая, прозорци, медицински минутни, за баня и пр.

Градуси за млѣко, спиртъ, вино, сода, захаръ и други. Ганджи, Бибери, Иригатори, Инхалатори въобще всичкитъ хирургически гумени и стѣклени потребности; чистъ стерелизиранъ памукъ.

Парфюмерия, сапуни, пасты, прахъ и еликсиръ за зжби.

Четки тоалетни и за зжби.

Цѣни много намалени и опрѣдѣлени.

Забѣлка: Поправямъ съвършено безплатно всѣкитъ очила купени отъ магазина ми въ случай че се развалятъ; само ако има счупена частъ то се плаща за нея колкото коства безъ да се сѣмта работата.

3--5

Съ почитание: Б. С. Абенцалъ.

Предпазете косата си съ
„ЯВОЛЪ“
ЦАРИЦА НА ВСИКИТЕ
ВОДИ ЗА КОСА

ВЪ ДРОГЕРИЯТА

на Рафаелъ Камхи Чохаджиоглу

се намира ПРЪСНО и ЧИСТО РИБЕНО МАСЛО. Удобрено отъ Медиц. Съвѣтъ съ свидѣтелство подъ № 7912.

Iivol едничкото сръдство противъ падането на косата, сжщо врѣме ускорява и растенето ѝ.

Минерална вода Krondorf едничкия прѣдставител за цѣла България.

6—10

Варненский клонъ
на
ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА
ПАРНА ФАБРИКА
на
В. СТОИЛОВЪ & И. М. ПОПОВЪ

ПРИЕМА:

за боядисване и прѣбоядисване
ВСѣКАКВИ ТЪРГОВСКИ ПЛАТОВЕ
(мерина, казмири, трика,
сукна, разни шофи и др.)

ДАМСКИ РОКЛИ

(жопринени, вълнени, вълнено-памучни), джакети, пелерини и пр.

МЖЖКИ ДРЪХИ

(балтони, пардесюта, панталони и пр.)

сжщо боядисва и прѣбоядисва:
шаяци, вълнени прѣжди, шалове,
домашни постелки, пердета и пр.

ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ

всѣкакви лекедосани дрѣхи

(мжжки, дамски и дѣтски; бални рокли, блузи, офицерски дрѣхи и шинели, църковни одѣжди, ржжавици и проч.)

Прѣдставителъ: М. Недковъ. — магазинъ бивша сладкарница „Златна Пчела“. 6—10

МЛЪЧНО БРАШНО

НЕСТЛЕ

Marque de fabrique

ПЪЛНА ХРАНА ЗА ДѢЦА

сдържа най-доброто швейцарско млѣко.
Продава се въ всичкы аптеки и дрогерии
6—48 въ България.

и всичко залѣгваше моето любопитство: и вика, и бъркотията при пѣтната врата, и разноцветнитъ фенери по каретитъ, и натруфенитъ жени, които се возеха въ тѣхъ. Въ дѣтското ми въображение всичко това приемаше видъ не нѣщо царствено-изобилно и сказочно-вълшебно. Но сега, послѣ срѣщата ми съ баща ми при богатата къща, тая къща стана за мене двойно по-чудесна и по-любопитна. Сега въ моето въображение почнаха да се раждатъ нѣкакви чудни понятия и прѣдположения. И азъ се не удивлявамъ, че посрѣдъ такива странни хора, като баща ми и майка ми, — азъ сама съмъ станала толкова странно, фантастическо дѣте. Мене нѣкакъ особено ме поразяваше тѣхния контрастъ въ характеритъ. Мене ме поразяваше, напирѣмъ, това, че майка ми вечно се грижеше и трудеше за нашето бедно хазайство, вечно упрекаваше баща ми, че тя сама се труди за всичко, и азъ неволно си задавахъ тоя въпросъ: но защо баща ми съвсемъ ѝ непомога, но защо той живѣе като чуждъ въ нашата къща? Нѣколко майчини ми думи ми дадоха понятие за това, и азъ съ нѣкакво удивление узнахъ, че баща ми е артистъ (тая дума я запомнихъ), че баща ми е челоуѣкъ съ талантъ, и въ моето въображение тозъ-часъ се струпа понятието, че артистъ е нѣкакъвъ особенъ челоуѣкъ, непривичанъ на другитъ хора. Може би самото повѣдене на баща ми да ме е довело до тая мисль; може би и да съмъ чувала нѣщо си,

което сега е излѣзло изъ памѣтѣта ми; но нѣкакъ странно разбранъ бѣ за мене смисъла на бащинитъ ми думи, когато веднѣжъ ги изказа предъ мене съ нѣкакво си особено чувство. Тия слова бѣха, че „ще дойде врѣме, когато и той не ще е въ сиромашия, когато той самъ ще бѣде господаръ и богатъ челоуѣкъ, и че, най-послѣ, той ще възкрѣсне отново, когато узре майка ми“. Помня, отначало до крайностъ се уплашихъ отъ тия думи. Азъ неможахъ да стоя въ стаята и избѣгахъ въ предверието и като се облѣгнахъ на лактитъ си на прозореца, закрихъ лицето си съ ржцѣ и заплакахъ. Но послѣ, когато азъ всѣка минута размишлявахъ за това, когато се привикнахъ съ това ужасно желание на баща ми, — фантазията изведиъжъ ми дойде на помощъ. Но азъ и сама не можахъ дълго да се мѣча съ неизвестността и трѣбваше непременно да се установи на каквото и да било прѣдположение. И ето — не зная какъ се почна всичко това, — най-послѣ се установявамъ на това, че когато умрѣ майка ми, баща ми ще остави тая скърбна стая и ще отиди нѣкъдѣ ведно съ мене. Но къдѣ? — азъ до самото послѣднѣо врѣме не можахъ ясно да си го прѣдставя. Помня само това че всичко, съ каквото можахъ да украся това мѣсто, къдѣто ще отидемъ съ него (азъ си рѣшихъ, че непременно ще отидемъ наедно), всичко каквото можахъ да се създаде въ моята фантазия бѣше турнато въ дѣйствие въ тия мечтания.

ОБУЩАРСКА РАБОТИЛНИЦА

— на —

ПЕТРЪ ВЕРГИЕВЪ

II уч. улица „6 Септемврий“
ВЪ ВАРНА.

Приематъ се поръчки за изработване по вкусъ разни дамски, мъжки и дѣтски обуша отъ първокачественни Американски и Французки материали.

Продажба на разни лакове и бои.

ЦѢРЬ ЗА МАЗОЛИ.

Цѣни умѣрени, работа акуратна.

На ученицѣтъ се прави отстъжка.

СПРАВОЧНО

„БЮРО“

ОТЪ

АРХИТНА & АГЕНТУРА

магазинѣтъ отъ електрически ин-

сталацин

НА НИКОЛАЙ КИРИЛОВЪ

срѣщу Обущ. Д-во „ТРУДЪ“

приема държане на рѣдовни бѣлѣжки за „справочество“, служивши като: на артисти по разни специалности, а именно: механици, машинисти, монтери, инсталатори по разни професии; и желѣзари. Прѣдприемачи по разни яванатия, майстори на къщи, нафѣ и работници по професия (специално занятии), агенти и комисионери за даване подъ наемъ и разпродаване на движими и недвижими имоти и поръчки на такѣва.

Освѣтъ на горнитѣ индустриалци, Справочното „БЮРО“ всѣчески ще се старае, да помага и въ общо полеано дѣло, и ходатайствува за постигането на по бѣлѣкавъ резултатъ на ходожественный идеалъ.

Бюрото има на разположение разни специалности съ формални свидетѣлства и от-казва да съдѣйствува на лица, непознати се съ добро реноме и съ непознато нему занятие

Варна, 15 Мартъ 1905 г.

Съ почитание:

Николай Кириловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1304.

На основание постановлението на I Варнен. Мировий Сѣдия отъ 23 Октомврий 1904 год. съ което се разрѣшава продажбата на недвижимоитѣ имоти принадлежачи на покойния Димитръ Тодоровъ отъ гр. Варна, обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще про-

даватъ публично: 1) Едно лозе отъ 4 декара въ мѣстността „Балъмъ-Дере“, между сѣсѣди: Иванъ Ризовъ, Христо Бояджиевъ, Саватинъ Димитровъ и пѣтъ първоначална цѣна 100 лева и 2) Една нива отъ 24 декара въ мѣстността „Къжъ-Чешме“, при сѣсѣди: сѣщата чешма, гора и пѣтъ първоначална цѣна 180 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 6 Априлъ 1905 г.

2—2 III сѣд. п-въ: Н. Ангеловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1305

На основание постановлението издадено отъ II Варн. Мир. Сѣдия на 21 Декемврий 1902 год., утвърдено отъ Варнен. Окр. Сѣдъ, съ опрѣделение № 750/903 год. съ което разрѣшава да се продаждѣтъ на публиченъ търгъ недвижимоитѣ имоти останали отъ покойната Руса Стоянова, находящи, въ землището на с. Бѣлево а именно: Една двуетажна къща построена отъ дървенъ материалъ и керпичъ, покривъ керемиденъ състояща отъ четири стаи и единъ дюкянъ на долни етажъ кв. метра 72 съ двора—Исакъ отъ 2530 кв. метра сѣсѣди: нѣтъ. Доб. Нидѣлковъ, Петръ Стояновъ и Маринъ Добревъ. Всички изобщо опѣнени за 500 лв. Продажбата ще почне слѣдъ двукратното публикуване настоящето въ в-никъ „Извѣстникъ“

ще продължава 31 дни и въ 24 часа съ правонадаване 5%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 6 Априлъ 1905 г.

2—2 III сѣд. п-въ: Н. Ангеловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1136

За удовлетворение иска на Трандафилъ Димитровъ по издадения изпълнителенъ листъ № 4569 отъ 16 Сврий 1896 год. на II Варнен. Мир. Сѣдъ, противъ Димитръ Димитровъ отъ с. Джаферлий за 6480 лева и др. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

1) Нива отъ 163 декара мѣстността „Мумерли“, цѣна 200 л. 2) Нива отъ 54 декара мѣстността „Ямачъ-тарла“ 60 л. 3) Нива отъ 6 декара мѣстността „Дѣлчо-Бунаръ“ 100 л.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 31 Мартъ 1905 г.

2—2 III Сѣд. П-въ: Н. Ангеловъ.

ВАРНЕНСКА ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА.

БЮЛЕТЕНЪ

За продаденитѣ храни отъ кола въ Варненск. Житно Тържище
на 14 Априлъ 1905 год.

№ по редъ	Видъ на храната	Срѣдната цѣна на хектолитръ		Либри	Кило-грамми	Числото на колата	Всичко колко хектолитри сѣ продадени
		лева	ст.				
1	Жито	11	15	58	74356	103	618
2	Колосъ	—	—	—	—	—	—
3	Ечимикъ	6	80	44	56408	6	36
4	Мисиръ	7	20	59	75638	3	18
5	Овесъ	5	60	36	46152	1	6
6	Просо	—	—	—	—	—	—
7	Бобъ 100 килогр.	—	—	—	—	—	—
8	Рѣжъ	—	—	—	—	—	—
						113	678

Ажно 1%.

ОБЯВЛЕНИЕ № 547

Въ доуълнение обявлението си под № 316 публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой № 71 отъ 1-й Априлъ н. извѣстятъ на интересующитѣ се, продажбата на: 1) Една къща въ с. Кархюзеи, направена отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща отъ 2 стаи и двоинно мѣсто 2 дѣвъ които се намира сайв. и плевня, която е долѣнена до самата къща съ граница Дѣре, Поиъ Иванъ, Пѣтъ и Желѣзко Ангелови опѣн. 1000 лв: 2) Лозе въ сѣщото землище въ мѣст. „Новитѣ Лоза“ отъ дек. съ граници: Н. Ангеловъ, В. Вѣчевъ и пѣтъ опѣн. 70 лв. 3) Лозе въ сѣщото землище въ мѣст. „Вехтитѣ Лоза“ отъ 5 ара съ граници: Д. Доневи, В. Поповъ и Ив. Петровъ опѣн. 10 лв; продажбата е почната на 2-ий Априлъ и ще продължава до 3 Май н. г. 5 час. вечеръ и съ правонадаване въ 24 часа 5%

Горния имотъ е собственъ на покойния Коста Ангеловъ изъ с. Кара-Хюсеи продава се за въ полза на наследниците му.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

с. Козлуджа, 7 Априлъ 1905 г.

1—1 сѣд. п-въ: Т. Минчевъ.

Курсъ на Бѣлг. Народна Банка
за 14/IV/1905 година.

	продава съ злато		инкас. въ злато		Ажи
	лв.	ст.	лв.	ст.	
Росия кн. рубл. 100	267	—	266	75	Прод. сребро срѣдно злато съ 1.25% к-н.
„ фр. зл. 100	100	20	100	20	
Австр. кн. фиор. 100	104	90	104	85	
„ франк. зл. 100	100	15	100	15	
Герм. марка 100	122	95	122	85	
„ франки зл. 100	100	20	100	20	
Франция 100	100	20	100	20	
Франц. Белгия Италия Швейц Италия 100	—	—	—	—	
Англ. за лир. стер. 1	25	18	25	16	
„ фр. зл. 100	100	20	100	20	
Турк. „ 1 лир. турск. 22	95	22	91	—	
„ фр. зл. 100	100	25	100	25	
Романия фр. зл. 100	100	—	100	—	
Сърбия „ 100	100	30	100	30	
Банкноти Алг. Фр., Герм. Белг. и Шв. спор.	—	—	—	—	

Наполеонъ у Виена крони 1908

Печатница П. Глушковъ С-иѣ — Вар

Мене ми се струваше, че ний този часъ ще станемъ богати; мене не ще ме проваждатъ вече въ дюгечето, което бѣше твърдѣ тѣжко за мене затуй, че дѣцата отъ сѣсѣдната къща ме закачаха, когато излизахъ отъ къщи, а отъ това азъ ужасно се боѣхъ. особено когато носяхъ масло или млѣко. като знаехъ, че ако го разлѣя, то отъ мене строго ще се изиска; послѣ, като помечтахъ така, азъ рѣшихъ, че баща ми този часъ ще си ушне хубави дрѣхи, че ний ще се заселимъ въ бѣлѣстна къща, и ето сега, тая богата къща съ червениятъ пердета, и срѣщата ми при ней съ баща ми, който искаше да ми покаже нѣщо въ нея, дойдоха на помощъ на моето въображение. И този часъ се събра въ монтѣ догади, че ний ще се приселимъ именно въ тая къща и ще живѣемъ въ нея въ нѣкакъвъ си вѣченъ празникъ и вѣчно блаженство. Отъ тогава, всѣка вечеръ, азъ съ напрегнато любопитство гледахъ изъ прозореца на тая вѣлшебна за мене къща, припомняхъ си екипажитѣ, припомняхъ си патруфенитѣ гости, каквито никога вече невидяхъ, мене ми се чуваха тия сладки музикални звукове, които излизаха отъ прозорцитѣ; азъ се вглеждахъ въ сенитѣ на хората, които се мѣркаха по пердетата

на прозорцитѣ и азъ се стараяхъ всичко да отгатна, какво се вършеше тамъ, — и стори ми се, че тамъ всичко е рай и всегдашенъ празникъ. Азъ възненавидѣхъ нашето бѣдно жилище, нарцалитѣ, въ които сама ходехъ, и когато веднѣжъ ме извика майка ми и ми заповѣда да слѣза отъ прозореца, на когото се бѣхъ покачила спорѣдъ обичая си, тогава ми се стори, че тя не иска да гледамъ именно на тая къща, за да не мисли за нея, че на нея е неприятно нашето щастие, че тя иска да му побърка въ той пѣтъ Цѣлата вечеръ гледахъ подозрително и внимателно на майка си.

И какъ може да се роди въ мене такава ожесточеностъ къмъ такова бѣдно страдаше същество както майка ми? Само сега разбирамъ азъ нейния страдалчески животъ и не мога безъ болѣстъ въ сърцето да си вспомя за тая мъченица. Даже и тогава въ тъмната епоха на моето чудно детинство, въ епохата на такова неестественно развитие на моя пръвъ животъ, често се пристискаше сърцето ми отъ болѣстъ и жалостъ, — и тревогата, смущението и съмнението падаха на душата ми. И тогава още съвѣстѣта вѣставаше въ мене и често съ мъчение и страдание, азъ чувствувахъ несправедли-

востѣта си къмъ майка си. Но ний нѣкакъ стпнихме една отъ друга, и непомни, поне не нѣжъ да съмъ се привлѣкла къмъ нея. Съ често ми кѣсѣтъ и потърсватъ душата най-нижкожитѣ въспоменания. Веднѣжъ, помня (рабира се, че което ще разкажа сега, — е вѣроятно, дребно, грубо, но пѣкъ именно таки въспоменания, които нѣжъкъ особено ме мчатъ и отъ всичко най-мъчително сѣ се натрпали въ памѣтта ми), — веднѣжъ въ една въ черъ когато баща ми не бѣше въ къщи, майка ми почна да ме проважда въ дюгечето да бѣ чай и захаръ. Нѣ тя все размисляваше, все не рѣшаваше и високо броеше мѣднитѣ парични — ничтожна сума, съ която можеше да разполага. Струва ми се, че тя ги брои до поминава частъ и се не можеше да свърши смѣтане. При това, въ нѣкои минути, навѣрно отъ сърцѣта падаше въ нѣкакво си безмислие. Като се помня, тя нѣщо си хуртуваше, като смѣташе тихо, размѣрено, като че ли ненарочно прѣкаше думитѣ; устнитѣ и странитѣ ѣ бѣха бѣлѣшрждетѣ ѣ всѣкога треперѣха, и тя всѣкога кѣтеше главата си, когато разсѣждаваше самичка

(сѣлѣ)